

Forpligtelse til at svare høiere Rente end 4 pCt. Det har nemlig hidtil været tilladt at give Panteret til Sikkerhed for Bøxler og Verelobligationer, og ligeledes ere Stadesløs-breve med Pant i faste Eiendomme ofte bleve udstedte til Sikkerhed for en vedvarende Verel-omsætning.

Udvalgets Fleertal maa fraraade det ærede Thing at gaae videre i Rentefodens Frigivelse end Lovforslagets § 1. Minoriteten har ikke stillet Forslag til en fuldstændig Frigivelse af Rentefoden, og vi skulle derfor ikke opholde os ved, hvad den med Hensyn til en saadan Udstrækning af Loven har anført; kun fremhæves, at den i Roeskilde Stænder i 1840 fremkomne Betænkning, hvortil Minoriteten henviser, blev i denne Stænderforsamling uendkjendt med 45 Stemmer mod 13.

At give Rentefoden fri for Ublaas i faste Eiendomme, hvor Sikkerheden er mindre betryggende, og da navnlig for Ublaas, der overstige 3 Femte dele af Pantets Værdi, vil allerede røkke saameget ved de bestaaende Eiendomsforhold og føre en saadan Bevægelse og Uengstelig ind i samme, at det kun kan virke skadeligt. Det vil drage mange Capitalisters Tanker hen paa, hvorvidt de ikke allerede af de nu udestaaende Penge kunne tilvinge sig høiere Rente; mange Eiendomsbesiddere vilde blive tvungne af deres Prioritets-havere til at lade foretage Taxationer af deres Eiendomme, hvilket altid vil medføre Beføstninger for dem og ofte en forhøiet Rente af en Deel af de laante Capitaler. Eiendommernes værende Værdi og Taxationernes Tilfældighed og Foranderlighed vil derhos bringe en stedsevarende Usikkerhed tilstede for de vedkommende Eiendomsbesiddere, der maae virke undergravende paa deres hele Stilling. Men, skulde det overhovedet være tilraadeligt at gaae ind paa Frigivelse, om endog kun deelvis, for Laan i faste Eiendomme, da troe vi dog, at det i ethvert Fald kun kunde være tilraadeligt i et Tidspunkt, da den lovbestemte Rentefod var høiere end den Rente, hvortil Penge mod fuldkommen Sikkerhed kunde erholdes, thi da vilde Eiendomsbesidderne være udsatte for mindre Fare. Men en saadan Tid er ikke nu forhaanden, og derfor ansee vi en Frigivelse

som den af Minoriteten foreslaaede saameget mere utilraadelig for nærværende Tid.

Derimod maa Majoriteten indrømme, at det ikke lader sig gjøre at affjære den Udvei, der hidtil har været for de Enkelte, som ikke saae sig istand til at faae secundaere Laan i deres Eiendomme til den almindelige Rente, den Udvei nemlig at kunne erholde Bevilling til at tilstaae en høiere Rente. Antallet af disse Bevillinger vil være langt fra at nærme sig Antallet af de Tilfælde, hvor der vil blive fordret og erlagt høiere Rente, dersom en Lov giver almindelig Ret dertil. Det at skulle ansøge om Tilladelsen vil gjøre, at ikke saa Mange betjene sig deraf, som naar Friheden blev givet ved en almindelig Lov. Hvormeget der derfor vistnok med Rette i Almindelighed kan siges fra det constitutionelle Standpunkt imod at bibeholde Bevillingssystemet, troer Majoriteten dog at burde i dette Forhold, især af det nævnte Hensyn til, at en sliq Myndighed hidtil er udøvet af vedkommende Minister, foreslaae en ny Paragraph, hvori den fremdeles forbedres ham. Gebyrerne for Meddelelsen af sliqe Bevillinger forekommer os imidlertid at være temmelig høie, hvor Bevillingerne angaae mindre Summer, og tillade vi os derfor at foreslaae en Beregningsmaade, hvorefter deres Størrelse noget vilde beroe paa Størrelsen af det Laan, der søges mod høiere Rente.

§ 2 forekommer Udvalget ikke at være tilstrækkelig tydeligt affattet, da Meningen dog maa være, at Debitor i det paagældende Tilfælde skal forpligtes til at svare 1 pCt. over den bestemte Rente, selv hvor denne er høiere end 4 pCt. Udvalget foreslaaer derfor en forandret Redaction af denne Paragraph.

Til § 3 skal Majoriteten tillade sig, hvad 1ste Paasus angaaer, at foreslaae, at den Begrænsning, der er sat for Mulkten, hvor Størrelsen af den Fordeel, en Overtrædelse af Plagerlovgivningen har medført, ikke lader sig oplyse, bortfalder. Sidste Paasus er Udvalget enigt om at foreslaae at lade udstaae. Vi formene, at enhver Oppebarelse af utilfældige Renter maa skjules under en kunstig Forklædning, ligesom det og her, som ved Anvæn-